

prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău – L.Holevițcaia
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – Iu. Cimpoi, N.Simciuc, A. Gavrilița

Î N C H E I E R E

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

președintele completului,

judcătorul

Judecătorii

Valentina Clevadî

Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Corten-Vin Companie”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Corten-Vin Companie” împotriva Întreprinderii de Stat „Cadastru”, intervenient accesoriu, executorul judecătoresc Ungureanu Oleg, privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Cadastru” și casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 iulie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă

La 25 martie 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Corten-Vin Companie” (în continuare SRL „Corten-Vin Companie”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Cadastru” (în continuare ÎS „Cadastru”), intervenient accesoriu, executorul judecătoresc Ungureanu Oleg, privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii SRL „Corten-Vin Companie” a indicat că, la 19 octombrie 2015, executorul judecătoresc Boțan George a emis o încheiere prin care a dispus aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile ce aparțin CP „Tvardița” în scopul executării silite a titlului executoriu nr.2e-596/13 din 06 iunie

2013, eliberat de către Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău în beneficiul reclamantului, prin urmare, încheierea a fost prezentată la Oficiul Cadastral Teritorial Taraclia (în continuare OCT Taraclia) pentru executare.

Indică că, OCT Taraclia prin răspunsul nr.01-16/110 din 05 noiembrie 2015 a refuzat executarea titlului executoriu, motivând imposibilitatea aplicării sechestrului în conformitate cu prevederile art.75 al Legii insolabilității.

La 13 ianuarie 2016, reclamantul a fost informat despre refuzul primit de la OCT Taraclia, de către executorul judecătoresc Ungureanu Oleg (care a preluat procedura executorie de la executorul judecătoresc Boțan George, în baza actului de predare-primire din 24 noiembrie 2015).

Menționează că, la 26 ianuarie 2016 a contestat răspunsul indicat la ÎS „Cadastru”, în baza art.31 alin.(3) al Legii cadastrului bunurilor imobile, însă a primit răspuns cu nr.01-07/29/2016/4027 din 23 februarie 2016, prin care cererea a fost respinsă.

Remarcă că, în legătură cu neexecutarea și rezilierea ilegală de către administratorul insolabilității, Petric Ruslan, a contractului de arendă, încheiat între părți, în procesul gestionării masei debitoare a fost cauzat prejudiciul material în mărime de 1293622 lei.

În opinia reclamantului, administratorul procesului de insolabilitate, Petric Ruslan, nu poate fi considerat ca o persoană imparțială, iar faptul prezentării a împuternicirilor de executare a hotărârii privind încasarea prejudiciului, cauzat de el însuși, numai decît ar reprezenta o încălcare gravă a dreptului la judecare în mod echitabil, prevăzut de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Indica reclamantul că, a înaintat executorului judecătoresc, Boțan George, titlul executoriu privind încasarea primordială din contul CP „Tvardița”, în proces de insolabilitate, a sumei prejudiciului cauzat în mărime de 1293622 lei și, ca urmare, CP „Tvardița” în proces de insolabilitate a transmis executarea titlului executoriu nr.2e-596/13, emis în baza hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău 06 iunie 2013, spre executare administratorului insolabilității firmei CP „Tvardița”, Petric Ruslan cu anularea măsurilor de asigurare aplicate de către executorul judecătoresc.

La 15 martie 2011, între CP „Tvardița”, în proces de insolabilitate și reclamant a fost încheiat contractul de arenda a viilor, amplasate pe 224,59 ha, încheiat în scopul administrării masei debitoare ale debitorului, în proces de insolabilitate, în baza deciziei Comitetului Creditorilor (procesele-verbale nr. 3 și 4), acesta fiind semnat de către administratorul procesului de insolabilitate, iar din

cauza neexecutării acestuia, prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău s-a încasat prejudiciul cauzat în mărime de 1293622 lei.

Invoca reclamantul că, toate creanțele față de debitor sunt supuse includerii în tabelul creanțelor și se execută prin intermediul administratorului procesului de insolvabilitate și comitetul creditorilor, însă la momentul declarării insolvabilității reclamantul nu avea careva cerințe, nu reprezintă creanța față de debitor, nu se include în tabelul creanțelor și se acoperă în mod primordial, fiind în opinia reclamantului că acestora nu poate fi aplicată și regula generală referitoare la executare.

Menționează reclamantul că, hotărârea Judecătorei Buiucani din 10 februarie 2014 și hotărârea suplimentară din 01 aprilie 2014 a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2014.

Susține că, sechestrarea bunurilor constituie o etapă obligatorie a urmăririi bunurilor debitorului și Organul Cadastral este obligat să aplice sechestrul dispus prin încheierea executorului judecătoresc asupra bunurilor imobile, care aparțin CP „Tvardița” în scopul executării silite a titlului executoriu eliberat în folosul SRL „Corten-Vin Companie”.

Solicită SRL „Corten-Vin Companie”, inclusiv prin cererea de concretizare a pretențiilor depusă la 03 mai 2016, anularea răspunsului dat de către OCT Taraclia nr.01-16/110 din 05 noiembrie 2015 și răspunsului ÎS „Cadastru”, cu nr.01-07/29/2016/4027 din 23 februarie 2016. Obligarea ÎS „Cadastru” să înregistreze în Registrul bunurilor imobile sechestrul, aplicat prin încheierea executorului judecătoresc din 19 octombrie 2015 asupra bunurilor imobile ce aparțin CP „Tvardița”, în scopul executării silite a titlului executoriu eliberat în folosul SRL „Corten-Vin Companie”.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 iulie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Corten-Vin Companie” împotriva ÎS „Cadastru” a fost admisă. S-a anulat refuzul OCT Taraclia nr.01-16/110 din 05 noiembrie 2015 și răspunsului ÎS „Cadastru”, cu nr.01-07/29/2016/4027 din 23 februarie 2016. S-a obligat ÎS „Cadastru” să înregistreze în Registrul bunurilor imobile sechestrul aplicat prin încheierea executorului judecătoresc Boțan George din 19 octombrie 2015 asupra bunurilor imobile, ce aparțin CP „Tvardița”, în scopul executării silite a unei hotărâri judecătorești irevocabile.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, ÎS „Cadastru” la 09 august 2016 a depus apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, a fost admis apelul declarat de ÎS „Cadastru” și casată hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 iulie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 03 martie 2017, SRL „Corten-Vin Companie” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerându-o ilegală și care urmează a fi casată în temeiul art. 432 alin. (2) CPC pentru încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material și procedural.

Menționează că, instanța de apel a ignorat faptul precum că, executarea silită a hotărârii judecătorești urmează să fie efectuată conform procedurii generale de către executorul judecătoresc, dar nu conform procedurii speciale stabilite prin legea insolvenței, de către administratorul insolvenței, deoarece prin hotărârea instanței de judecată s-a încasat prejudiciu cauzat anume de către administratorul insolvenței și prin urmare, nu sunt aplicabile prevederile Legii insolvenței.

Reține că în cazul dat, sechestrul aplicat de către executorul judecătoresc reprezintă nu o măsură de asigurare, dar o parte integrantă a procesului de urmărire a bunurilor în cadrul executării silite.

Consideră că, prima instanță corect a stabilit faptul că, ÎS „Cadastru” este obligată să aplice sechestrul dispus prin încheierea executorului judecătoresc asupra bunurilor imobile care aparțin CP „Tvardița”, în scopul executării silite a titlului executoriu, eliberat de către instanța de judecată.

La 25 aprilie 2017, ÎS „Cadastru” a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului depus de SRL „Corten-Vin Companie”, ca fiind inadmisibil (f.d. 133-134).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 01 decembrie 2016 (f.d. 114-123), fiind expediată în adresa părților prin scrisoare de însoțire a Curții de Apel Chișinău la 21 decembrie 2016 (f.d. 124), confirmarea privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 03 martie 2017, în termen (f.d. 125-128).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „Corten-Vin Companie”, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Corten-Vin Companie”, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs reține că, argumentele invocate de SRL „Corten-Vin Companie” în cererea de recurs, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru

Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Corten-Vin Companie”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Corten-Vin Companie”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valentina Clevadî

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari